

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2173

Vragen van het lid **Snijder-Hazelhoff** (VVD) aan de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit over *Gemeenschappelijk Visserijbeleid in niet Europese wateren* (ingezonden 15 februari 2010).

Antwoord van ministers Verburg (Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit) en Verhagen (Buitenlandse Zaken) (ontvangen 9 april 2010). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 1869

Vraag 1

Kent u het artikel met het opschrift «Help arme vissers: hou dieven weg» met betrekking tot het Gemeenschappelijke Visserijbeleid in niet Europese wateren?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Is het waar dat de EU de visserijrechten voor de Westerse rederijen betaalt?

Antwoord 2

Zie het antwoord op vraag 1 van Irrgang/Polderman (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 2042)

Vraag 3

Is het waar dat Mauritanië jaarlijks meer dan € 80 miljoen ontvangt van de EU voor de toegang van Europese vissers?

Antwoord 3

Zie het antwoord op vraag 1 van Irrgang/Polderman.

Vraag 4

Hoeveel betaalt de EU in totaal per ontvangend land aan visserijrechten?

¹ Trouw, 28 januari 2010.

Antwoord 4

De Europese Commissie publiceert regelmatig een overzicht van de gesloten overeenkomsten en de daarmee samenhangende kosten. Op internet kunt u dit complete overzicht vinden, op het volgende adres: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/external_relations/bilateral_agreements_en.htm
In de bijlage is het overzicht opgenomen.

Vraag 5

Deelt u de visie dat de Europese visserijsector al jaren onder druk staat en dit gecompenseerd wordt door Europese vissers in niet Europese wateren, middels visserij-partnerovereenkomsten, te laten vissen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 5

De partnerschapovereenkomsten verschaffen toegang tot bepaalde wateren voor communautaire vaartuigen. Voordat er EU-partnerschapsakkoorden werden afgesloten, bestonden er veelal al visserijafspraken op private, dan wel nationale basis. De visserij in niet Europese wateren staat voor een groot deel los van de Europese visserij; het gaat om andere visbestanden en andere schepen. Visserij in derde landen is geen oplossing voor interne Europese capaciteitsproblemen; die wordt voortdurend aangepast aan de visserijmogelijkheden via daartoe geëigende instrumenten. Wel is het zo dat de EU-partnerschappen voor bepaalde types visserij, extra ruimte bieden. Maar dat zijn niet direct de visserijen die in de EU door verschillende redenen onder druk staan.

Vraag 6

Hebben deze visserij-partnerovereenkomsten een belemmerende werking op de zelfredzaamheid van ontwikkelingslanden in bijvoorbeeld Afrika? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 6

Deze partnerschappen hebben voor zover valt na te gaan geen belemmerende invloed op de zelfredzaamheid van ontwikkelingslanden. Zoals gesteld in antwoord op vraag 2 van Irrgang en Polderman, is het beeld van de effecten van de partnerschapovereenkomsten voor ontwikkelingslanden gemengd. Enerzijds is de visserijsector in veel partnerlanden verbeterd, maar dit heeft veelal nog tot onvoldoende effect in het kader van armoedebestrijding geleid. In de partnerschappen met ontwikkelingslanden wordt specifieke (zowel financiële als beleidsmatige) aandacht geschonken aan de versterking van duurzame visserijbeleid in die landen, dit als onderdeel van een sectoraal ontwikkelingsprogramma. Daarnaast ontstaat er door de activiteiten van de vissende EU-landen een interactie tussen de vissende schepen en toelevering van diensten en verwerking van vis aan de wal. Daarmee wordt er een, zij het in de meeste gevallen een beperkte, bijdrage aan de economische ontwikkeling van het desbetreffende land geleverd. Het resultaat is evenwel vaak minder dan in het protocol was voorzien

Vraag 7

Wordt er Europees, en daarmee Nederlands, belastinggeld gebruikt om visserij-partnerschapsovereenkomsten te financieren? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 7

De visserijpartnerschappen worden uit het EU-budget gefinancierd; het EU-budget wordt op zijn beurt weer gevoed door bijdragen van de lidstaten. Zie verder antwoord op vraag 1 Irrgang/Polderman.

Vraag 8

Op welke manier gaat u zich inspannen om een einde te maken aan de financiering met Europees, en daarmee Nederlands, belastinggeld van visserijpartnerschapsovereenkomsten, en daarmee de zelfredzaamheid in ontwikkelingslanden te bevorderen?

Antwoord 8

In de kabinetsvisie op het Europees Visserijbeleid (1 december 2009, Tweede Kamer, vergaderjaar 2009–2010, 32 201, nr. 2). is aangegeven dat de visserijpartnerschapsovereenkomsten moeten worden voortgezet. Nederland is het eens met de Commissie dat de huidige structuur van de EU-overeenkomsten tegen het licht moet worden gehouden. Alternatieve overeenkomsten met derde landen zijn nodig die beter tegemoet komen aan de behoefte van de sector in de EU en in partnerlanden (zie Groenboek «Hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid»²). Hiervoor zijn in de kabinetsreactie³ ideeën aangereikt.

² COM 169/2009.

³ Tweede Kamer, vergaderjaar 2009–2010, 32 201, nr. 1, (2 november 2009).
Tweede Kamer, vergaderjaar 2009–2010, 32 201, nr. 2 (1 december 2009).